

РЕШЕНИЕ

№ 2582

гр. София, 18.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 11.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **1116** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка със Закона за защита на потребителите. Образувано е по жалба на [фирма] със седалище [населено място] срещу заповед № 1366 от 26.11.2012г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите, с която е забранено на жалбоподателя да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68е ал. 2 във вр. с чл. 68г ал. 4 от ЗЗП, изразяваща се в несвоевременно /предварително/ предоставяне на информация в писмен вид или по друг подходящ начин за периода на отоплителния сезон, което има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителя не би взел без използването на търговската практика.

Жалбоподателят иска да бъде отменена оспорената заповед, като твърди, че същата е незаконосъобразна, необоснована и издадена в противоречие с материалния закон. Твърди, че е уведомил дистрибуторите си, че дървесните пелети в склада му обезпечават само работата на закупилите нови биомаса съоръжения – производство на [фирма] и [фирма] от крайни клиенти на дистрибуторите през отоплителния сезон. Поради това отговорност в производството пред КЗП следва да носи дистрибуторът, от който е закупено съответното съоръжение. Моли оспорената заповед да бъде отменена изцяло.

Ответникът по жалбата Председателят на КЗП изразява становище, че жалбата е неоснователна, а оспорената заповед е законосъобразна. Твърди, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, без допуснати съществени нарушения на административно производствените прави и при правилното приложение на

материалния закон. Счита, че потребителят не е бил уведомен нито за периода на отоплителния сезон, нито му е предоставена информация ако закупи горелка извън отоплителния сезон, дали полагащите му се пелети ще му бъдат предоставени при следващия отоплителен сезон. Иска жалбата да бъде отхвърлена, а оспорената заповед да бъде оставена в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административният съд С. – град, II Отделение, 41 – ви състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено от фактическа страна следното:

На жалбоподателя в настоящото производство е извършена документна проверка по повод постъпила жалба вх. № Ц – 03 – 1552 от 02.04.2012г. в Комисията за защита на потребителите от Г. А. Л. – като купувач на пелетна горелка от дистрибутор на жалбоподателя, видно от фактура № [ЕГН] от 17.05.2011г. и гаранционна карта № [ЕГН] от 17.05.2011г. В жалбата си г-н Л. твърди, че не му е уважено искането за предоставяне на съответното количество пелети с оглед закупената от него горелка. Сочи, че няма претенции към дистрибутора [фирма], а към [фирма] [населено място], който определя условията на продажбата. Проверката е извършена на 19.03.2012г. в РЗ Р. при КЗП с цел събиране на доказателства, след което е изпратена до РД С. за произнасяне.

Видно от констативен протокол № К- 148547/20.06.2012г. длъжностни лица от РД С. при КЗП са извършили проверка в склад, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя. На 10.07.2012г., 01.08.2012г., 21.08.2012г. и 18.12.2012г. са съставени протоколи за проверка на документи, а на 18.12.2012г. на жалбоподателя е съставен акт № К-6610 за нарушение на чл.68е, ал.2 във връзка с чл. 68г, ал.4 от ЗЗП. Посочените протоколи и акт са съставени от Е. Б. Ц. – гл. инспектор в РД С. при КЗП, съобразно делегираните й правомощия. В посочените документи КЗП е констатирила, че Г. Л. от [населено място] е закупил от [фирма] пелетна горелка GP 20+, 16-32kW на 17.05.2011г. От фирмата са информирали Л. за полагащите му се пелети, като са го насочили за получаването им към [фирма], [населено място]. Когато Л. отишъл да ги вземе с нает от него камион, се оказало, че монтираната през м. май 2011г. горелка не му дава такава възможност, тъй като вече е извън отоплителния сезон – предишния и следващия покупката. По силата на договор за дистрибуторска дейност на биомаса съоръжения, производство на фирма „Е.” от 14.05.2011г., главният дистрибутор [фирма] предоставя за продажба на български пазар на дистрибутора [фирма] биомаса съоръжения. В чл.4.1.11 от договора е посочено, че главният дистрибутор може да предложи за отделни стоки различни отстъпки. В чл. 4.1.15 от договора е посочено, че главният дистрибутор организира и провежда общата рекламна политика, промоционални мероприятия, свързани с дейността, търговските обекти, стоки и услуги на дистрибутора. В чл. 4.2.12. от договора е посочено, че дистрибуторът получава преференциални условия за определени стоки от главния дистрибутор по време на предприети от него рекламни кампании. В този период дистрибуторът е длъжен да предлага стоките и изделията към своите клиенти на преференциалните цени и условия, определени от главния дистрибутор към крайните клиенти.

Във вътрешно офисна кореспонденция от главния дистрибутор до дистрибуторите от 03.09.2010г. е посочено, че доставените количества дървесни пелети в складовете на жалбоподателя в [населено място], С. и П. ще обезпечават работата само и единствено на закупените нови биомаса съоръжения – производство на З. Х. АД и Е. Продукт

ООД от крайни клиенти на дружеството през отоплителен сезон 2010-2011г. Продажбите на дървесни пелети се извършват при лимитирани количества, които за горелката на г-н Л. са 5 тона. С подобно писмо от 11.08.2011г. жалбоподателят е уведомял дистрибуторите за продажбата на дървесни пелети на клиенти, закупили нови съоръжения през отоплителен сезон 2011 – 2012г. На всички останали клиенти началник складовете предоставят информация за възможни производители на дървесни пелети в региона и страната.

Жалбоподателят не е посочил никъде в цитираната кореспонденция какво има предвид под понятието „отоплителен сезон“, нито е препратил за дефинирането му към действащ нормативен акт. От приложените по делото оферти (л. 53, 54 и 61) е видно, че дървесните пелети се предлагат при цена на тон, различна за летен сезон и зимен сезон, като във всяка оферта периодът на двата сезона е очертан различно в месеци, а цените са по-ниски в летния сезон.

Срещу констативния протокол № К-148547/20.06.2012г. жалбоподателят в това производство е представил становище пред КЗП на 24.07.2012г., в което е посочено, че не е единственият производител на дървесни пелети на българския пазар. Жалбоподателят гарантира на крайните клиенти, закупили нови съоръжения, еднократно количество пелети с цел през първия отоплителен сезон те да използват тествани качествени горива за своите отоплителни продукти, закупени от дистрибуторите на Е..

Въз основа на констативния протокол и във връзка с жалбата на г-н Л., гл. директор на гл. дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП е подписала докладна записка изх. № Ц-03-1852/18.10.2012г. (л. 109-111 по делото), в която е сезирала комисията с молба за произнасяне. По протокол № 42 от заседание на КЗП, проведено на 31.10.2012г., въз основа на посочената докладна записка, е прието, че е налице заблуждаваща нелоялна търговска практика от жалбоподателя в това производство. Прието е, жалбоподателят не е предоставил информация в писмен вид или по друг подходящ начин за периода на отоплителния сезон, което има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителя не би взел без използването на търговската практика. В резултат на това решение на комисията е издадена оспорената в това производство заповед от Председателя на КЗП.

Жалбоподателят е уведомен редовно за оспорената заповед на 18.12.2012г., видно от подпис на служител под самата заповед. Жалбата е подадена на 27.12.2012г., видно от поставен на нея щемпел на КЗП. В тази връзка съдът намира, че жалбата е подадена в срок. Жалбата е подадена от надлежна страна - адресат на акта – срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна по съображенията, изложени по - долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП. Оспорената заповед е издадена при спазване на установената от закона форма, като не са извършени съществени нарушения на административно производствените правила. Настоящият състав намира, че оспорената заповед е издадена при правилното прилагане на относимите материално- правни разпоредби.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че при издаване на оспорената заповед е допуснато съществено нарушение, а именно, че липсват мотиви за издаване на оспорената заповед. Това е така, тъй като видно от представената по делото оспорена заповед, в нея точно и подробно са описани фактическите основания за издаването ѝ, както и коректно са посочени правните такива, като подробно е описано защо комисията приема, че е извършено вмененото на жалбоподателя нарушение. Описани са поотделно и всички елементи от фактическия състав и съответно с кое свое поведение жалбоподателят е изпълнил този състав, което пък представляват мотивите към оспорената заповед, които са подробни и ясни.

Неоснователно е и възражението на жалбоподателя, че не е приложен правилно материалния закон. Съгласно разпоредбата на чл. 68е ал. 2 от ЗЗП „Заблуждаваща е и всяка търговска практика, при която чрез премълчаване, имайки предвид елементите по ал. 1, търговецът прикрива съществена информация по смисъла на ал. 1 или я предоставя по неясен, неразбираем или двусмислен начин, или не я предоставя своевременно, или при която търговецът не посочва своята истинска търговска цел, ако тя не се разбира от контекста и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използването на търговската практика”. Във връзка с така цитираното определение настоящият състав намира, че в конкретния случай е допусната заблуждаваща търговска практика. Това е така, тъй като нито в гаранционната карта за закупената горелка (л. 43 по делото), нито Протокола за настройка на съоръжението (л. 44 по делото) е посочено какво се разбира под „отоплителен сезон”, респ. има ли право г-н Л. да закупи полагащите му се пелети през следващия отоплителен сезон. Същевременно са формулирани изисквания към дървесните пелети, които следва да употребява за своята пелетна горелка, неспазването на които би могло да постави под съмнение гаранционното обслужване на съоръжението и евентуално уважаване на рекламация в периода на гаранцията. Т.е. на средния потребител не е предоставена съществена информация, необходима му за вземане на търговско решение за закупуване на съответната стока, тъй като не става ясно има ли същият право да закупи дървесни пелети за закупеното от него съоръжение и кога има право да ги получи.

Не може да бъде споделено възражението на жалбоподателя, че отговорен за непредоставянето на тази информация е дистрибутора на жалбоподателя [фирма], който настройва и въвежда в експлоатация съответното съоръжение и който продава това съоръжение на клиента. Това е така, от една страна, защото именно дистрибуторът е уведомил потребителя за правото му да закупи определено количество пелети за горелката. От друга страна, няма как дистрибуторът да предостави информация на потребителя, с която самият той не разполага. Видно от цитираните вътрешно офисни кореспонденции, жалбоподателят никъде не е уведомил дистрибутора какво разбира под понятието „отоплителен сезон”. Още повече, че съгласно цитираните клаузи от договора за дистрибуторска дейност, дистрибуторът няма право да определя промоционални условия, отстъпки, преференции, респ. условията по тях. Поради това не може да бъде държан отговорен дистрибуторът затова, че е спазил политиката на главния дистрибутор да гарантира на крайните клиенти, закупили нови съоръжения, еднократно количество пелети с цел през първия отоплителен сезон те да използват тествани качествени горива за своите отоплителни продукти, закупени от дистрибуторите на Е.. Такава отговорност би могла да се

породи за него ако главният дистрибутор му бе предоставил информация за периода на отоплителния сезон, а дистрибуторът не я бе предоставил на потребителя. В случая обаче такава хипотеза не е налице.

Във връзка с всичко изложено настоящият състав намира, че заповед № 1366 от 26.11.2012г. на Председателя на КЗП, е законосъобразна, издадена без допуснати нарушения на административно – процесуалните правила и при правилното приложение на материално правните разпоредби на закона, като административният орган законосъобразно е приел, че е налице заблуждаваща търговска практика. Като такава заповедта следва да бъде оставена в сила, а жалбата - отхвърлена.

С оглед претенцията на ответника за разноски, такива следва да му бъдат присъдени в размер на 150 лв. за възнаграждение на юрисконсулт.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] със седалище [населено място] срещу заповед № 1366 от 26.11.2012г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за защита на потребителите разноски по делото в размер на 150 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: